

Дора Габе.

О святъ, въвъ който бѣха тѣ родени,
сега е съ тѣхъ въвъ гробницата той.
Недѣйте буди гробния покой!
И свѣтлитѣ имъ вѣри несмутени,
Тѣй както ги смъртъта имъ заплѣни.
Да не докоснатъ чернитѣ ни дни.

Тѣ бѣха ясни — слънчева заря
душитѣ имъ прѣди смъртъта огря
Рѣчъта имъ родна бѣше вдъхновенна
за подвизи отъ Бога отредена.
И взеха я и като свѣтълъ даръ
положиха прѣдъ Божиятъ олтарь.

Словата наши днесъ сж заблудени
и днитѣ ни изплашени стоятъ.
Недѣйте буди мъртвитѣ — смутени
не би могли отново да заспятъ;
понесени като бездомни птици,
съсъ ужаса въ отворени зѣници...
